

Berdintasunaren aldeko Kontseiluren adierazpena 2020ko martxoaren 8rako

Emakumeen eta neskatoen giza eskubideen aurkako gero eta eraso gehiagoren testuinguruan, kapitalismoaren ondorio gaiztoengatik krisi sakoneko mundu batean; indarkeria matxisten eta askotariko desberdintasunen eguneroko egoerei aurre egin behar diegu, eta egoera horiek eragiten, pobretzen eta diskriminatzen gaituzte.

Neoliberalismoa bateraezina da genero-justiziarekin eta giza eskubideekin, esponenzialki areagotu dira desberdintasunak pertsonen arteko baliabideei eta aberastasunari dagokienez; gizonen eta emakumeen artean eta talde ahulenen artean, hala nola desgaitasunen bat duten emakumeen artean, migratzaileen artean, gizarte-bazterketan dauden pertsonen artean...

Mundu mailako gero eta feminizidio handiagoen aurrean gaude eta gure kideen bizitza zapaltzen duen lan-prekarietatearen eta bizitzaren iraunkortasunerako politika eskasen aurrean. Giza eskubideen eta genero-berdintasunaren erabateko gauzatea sustatzeko lan egiten dugun erakunde feministen eta emakume-erakundeen ordezkari gisa.

ESKATZEN DUGU

- Ahaleginak eta borrokak areagotzea emakumeen giza eskubideen eta autonomiaren aurkako narratiba zurrun eta fundamentalisten aurrean.
- Gobernuek egiturazko desberdintasunetan eta desberdintasun diskriminatzaileetan zentratzea, desberdintasun horiek baitira pobrezia eta gizarte-bazterketaren funtsa eta sustraia.
- Emakume migratzaileen eskubideak, baldintza duinak, egokiak eta lan-babeseakoak aitortzea, haien administrazio-egoeratik at.
- Emakumeek berdintasun-politika publikoetan parte har dezaten erraztea, eta baliozko solaskidetzat hartzea
- Gizonen eta emakumeen arteko genero-diskriminazioa eta gure gizartean irauten duen soldata-arrakala ezabatzea.
  - Indarkeria sexuala, jazarpena eta indarkeria matxista desagerraraztea eragozten duten politikak eta legeak bizkortzea, bai indarkeria aktiboari (tratu txar fisikoa, emozionala, sexu-abusua ...) bai pasiboari (sexualitatea edo edozein eskubide urraketa, abusatzea, abandonatzea edo ukatzea, bai eta indarkeria instituzionalari ere), arreta emakume zaurgarriengan jarriz, hala nola desgaitasunen bat duten emakumeengan, horiek egeora zaurgarriagoetan egon al dira eta. Indarkeria edozein modutan jasateko arrisku handia dago, bai modu aktiboan (tratu txar fisikoa, tratu txar emozionala, sexu-abusua, ekonomikoa ...), bai pasiboan (sexualitatea edo edozein eskubide abusatzeko, uzteko edo ukatzeko beste edozein modu), bai instituzionalean (egoitza-baliabideetan gertatzen dena), eta, era berean, inguruan erasotzaile potentzial ugari daude (bikotekidea, seme-alabak, gurasoak, gurasoak ...).
- Emakume guztiek edozein zerbitzu edo baliabidetara sarrera unibertsala dutela bermatzea.
- Gure gobernuek neurri programatikoak eta benetakoak har ditzatela zaintzako diskriminazioaren, xenofobiaren eta erantzunkidetasunaren aurka.
- Euskal administrazioek konpromisoa hartu behar dute ingurune eta baliabideak sortzeko, erakunde sozialei, emakumeen elkarteei eta erakunde feministei beren lana indarkeriarik gabe eta baliabide egokiekin egin ahal izateko.
- Gobernuen eta haien ordezkarien benetako erantzukizuna ziurtatu behar dugu, inor atzean gera ez dadin eta aukerak emakume guztientzat izan daitezzen.

Martxoak 8 honetan, gure ustez, goian deskribatutakoaren azpitik dagoen edozein akordio emakumeok garen biztanleriaren% 50arenganako utzikeria izango litzateke, eta erabateko genero-berdintasuna lortzeko aukera galdua.

Ez ditugu kaleak utziko justizia sozialaren, bizitzaren duintasunaren, planetaren babesaren eta gure eskubideen erabateko bermearen aldeko borrokan egitura patriarkalak hor jarraitzen duen bitartean.

Martxoak 8 honetan, guzteitan bezala hemen egongo gara. Kanean egongo gara, bizirik nahi gara, aske, ez prekarietatean.